

Sygn. akt V KO 67/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 września 2022 r.

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania karnego

zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt II AKa 291/19,

zmieniającego wyrok łączny Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 17 maja 2019 r., sygn. akt III K 76/18,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, wyrokiem łącznym z dnia 17 maja 2019 r., sygn. akt III K 76/18, połączył kary pozbawienia wolności, orzeczone wobec skazanego M. K. wyrokami:

- Sądu Okręgowego Warszawa Praga-Północ w Warszawie z dnia 5 lipca 2016 r., sygn. akt V K 108/14,
- Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 18 lipca 2017 r., sygn. akt IV K 249/17,
- Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 25 lipca 2017 r., sygn. akt II K 298/16,
- Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 19 maja 2015 r., sygn. akt V K 90/13,

- Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 15 lipca 2016 r., sygn. akt III K 114/12,
 - Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 20 września 2016 r., sygn. akt IX K 52/14,
 - Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 29 marca 2018 r., sygn. akt IX K 55/14,
 - Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 1 sierpnia 2017 r., sygn. akt II K 22/15,
 - Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 13 czerwca 2018 r., sygn. akt III K 207/17,
 - Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 24 października 2016 r., sygn. akt II K 38/16,
 - Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 27 lipca 2018 r., sygn. akt IX K 404/17,
- w ich miejsce wymierzając skazanemu karę łączną 10 lat pozbawienia wolności, jak również kary grzywny, wymierzone mu wyrokami:
- Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 1 października 2014 r., sygn. akt II K 990/14,
 - Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. akt IV K 124/14,
 - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt III K 189/17,
 - Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 15 lipca 2016 r., sygn. akt III K 114/12,
 - Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 8 lutego 2018 r., sygn. akt II K 357/17,
 - Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 28 sierpnia 2017 r., sygn. akt II K 347/17,
- w ich miejsce wymierzając skazanemu karę łączną grzywny w wysokości 400 stawek dziennych po 100 zł każda.

W pozostałym zakresie objęte wyrokiem łącznym rozstrzygnięcia uznano za podlegające odrębnemu wykonaniu.

Obrońca M. K. wniósł apelację od powyższego orzeczenia, zaskarżając go „w zakresie połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych w pkt 1 wyroku łącznego” i zarzucając mu „błąd w ustaleniach faktycznych, związanych z oceną okresu popełnienia poszczególnych przestępstw, za które M. K. został skazany odrębnymi wyrokami” oraz zarzucając nadmierną surowość orzeczonej kary łącznej. Podnosząc powyższe, obrońca wniósł o „uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego w jego pkt 1 przez wymierzenie skazanemu M. K. w miejsce poszczególnych kar

objętych wyrokami wskazanymi w tym punkcie orzeczenia kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności.”

Sąd Apelacyjny w Gdańsku, wyrokiem z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt II AKa 291/19, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w pkt 2 uzupełnił opis o karę łączną grzywny, orzeczoną wobec M. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 14 października 2016 r., sygn. akt II K 38/16; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W dniu 17 czerwca 2022 r. skazany wystąpił z wnioskiem o wznowienie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt II AKa 291/19, zarzucając temu wyrokowi błąd prawa materialnego, poprzez niesłuszne uznanie, że w tej sprawie względniejsze dla skazanego było orzekanie na podstawie przepisów Kodeksu karnego obowiązujących od 1 lipca 2015 r. i w oparciu o nie rozstrzygnięcie o karze łącznej. Wskazując na powyższe, wniósł o wznowienie postępowania oraz zmianę wyroku poprzez znaczące obniżenie kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 545 § 3 k.p.k., osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W razie stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, pismo to nie podlega procedurze uzupełnienia jego braków formalnych, w tym dotyczących przymusu adwokackiego. O oczywistej bezzasadności wniosku możemy mówić wtedy, gdy nie zawiera on żadnych racjonalnych i obiektywnych przesłanek do merytorycznego badania podstaw wznowienia określonych przepisami prawa procesowego, a wskazanych w art. 540, 540a i 540b k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2022 r., II KO 125/21).

Złożony przez skazanego wniosek nie został sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego, jak nakazuje przepis art. 545 § 2 k.p.k. Sąd Najwyższy odstąpił od wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia tego braku formalnego, z uwagi na treść pisma, niewskazującą na zaistnienie jakichkolwiek podstaw do wznowienia postępowania w niniejszej sprawie.

Okoliczność podnoszona przez skazanego we wniosku, to jest dokonanie przez Sąd błędnej, w jego mniemaniu, oceny, która ustawa powinna znajdować zastosowanie w postępowaniu w przedmiocie wyroku łącznego, zalicza się do tzw. naruszeń prawa materialnego. Tego typu błąd w stosowaniu prawa może stanowić zarzut kasacyjny, ale, jak wynika z ustawy, nie zalicza się do legalnych podstaw wzruszenia prawomocnego orzeczenia w procedurze wznowienia postępowania.

Ponieważ zawarta we wniosku argumentacja, ze względu na niespełnienie przesłanek z art. 540, 540a lub 540b k.p.k., nie może doprowadzić do wznowienia postępowania, niecelowe było wzywianie skazanego do uzupełnienia braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie przez adwokata lub radcę prawnego oraz wniesienia opłaty od wniosku.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., odmówiono więc przyjęcia powyższego wniosku do rozpoznania.

[as]